

relse vil blive formindsket, vel vidende, at det ikke er lige let i alle egne af landet at gøre en lokal indsats. Der er nu engang forskel på mulighederne for at skabe job i højvækstområder og i lavvækstområder.

Vi vil heller ikke fraskrive os muligheden for at bruge refusionssatserne aktivt til at fremme bestemte ønskede sociale udviklinger. F.eks. foreslog vi ved forhandlingerne om en førtidspensionsreform at forøge refusionen for revalidering for at gøre revalidering til et mere aktivt instrument.

Vi mener således i SF, at Enhedslisten med dette forslag tænker alt for stift. Desuden er der et par faktuelle fejl i forslaget. Refusionsprocenten på 65 for kommunen og 35 for staten er ikke som anført i forslaget en konsekvens af førtidspensionsforliget. Det er tværtimod en konsekvens af det miniførtidspensionsforlig, som den daværende SR-regering gennemførte sammen med de nuværende regeringspartier under SF's voldsomme protest.

Vi advarede dengang imod konsekvenserne både i forhold til regionale forskelle, men også i forhold til, at mennesker af økonomiske grunde blev nægtet deres ret til pension. Vi fik desværre ret. Vi har mange gange siden foreslået denne urimelige refusionsskævvridning ændret, desværre uden at have kunnet skaffe flertal for det.

SF's forslag er – og så langt er vi enige med Enhedslisten – at vi vender tilbage til ens refusion på de forbundne kar: kontanthjælp, sygedagpenge og førtidspension, så kassetænkningen fjernes. Men vi bevarer muligheden for at bruge refusionsinstrumentet aktivt på områder, hvor vi ønsker at fremme en bestemt socialpolitisk udvikling.

Desuden foreslår SF, at vi ophæver den varighedsbegrænsning på sygedagpenge, der reelt er årsagen til, at mennesker i forbindelse med sygdom eller arbejdsulykke ender uden forsørgelsesgrundlag, hvis de er gift eller samlevende med en person med normal arbejdsindtægt. Her har vi at gøre med nogle af de tungeste sociale sager, hvor mennesker ud over kampen mod sygdommen mister den ene familieindkomst.

Vi er således enige i påpegningsproblemerne, som er omfattet af Enhedslistens forslag, men mener, at vi selv har et bedre svar på løsningen, så derfor kan SF ikke støtte forslaget.

Kl. 18.55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg blev faktisk glad, da jeg læste det her forslag, og det var ikke på grund af forslagens hensigt, men derimod på grund af bemærkningerne til forslaget, for af bemærkningerne fremgår det, hvilket fantastisk fremsynet og visionært Folketingsråd har vedtaget nogle rigtig flotte principper for, hvordan man skal refundere i forhold til forskellige overførselsindkomster.

Det er faktisk en meget, meget smart måde at bygge det op på og en klog måde at bygge det op på, som bygger på nogle meget, meget dårlige erfaringer, man havde tidligere, bl.a. med, at kommunerne kassetænkte i at førtidspensionere en hel årgang, det, som man kom til at kalde Schlüterårgangen, som blev førtidspensioneret fra en kant af, fordi man på forhånd opgav at søge at skaffe dem i beskæftigelse eller uddannelse, og den billigste løsning på grund af en høj refusionssats var så at smide folk på en førtidspension, for så havde man ikke andre udgifter til dem end bare at udbetale den månedlige ydelse, som oven i købet blev betalt af staten.

Det var en rigtig, rigtig dårlig måde at gøre det på, og der er jo ingen grund til at kopiere de dårlige erfaringer, som man havde dengang, med det forslag, som Enhedslisten her fremsætter. Derimod er der grund til at forfølge det princip, som ligger i de refusionssatser, som refereres her, nemlig at jo tættere man er på arbejdsmarkedet i de ordninger, som man arbejder med, jo større en refusion får man, altså sådan at fleksjobrefusionen er på 65 pct. og den lave refusion, 35 pct., gælder for folk, som er parkeret på en pension. Det er nemlig med til at fastholde fokus fra kommunernes side på, at det, det faktisk gælder om, er at give folk en hjælpende hånd, så de kommer tilbage på arbejdsmarkedet.

Vi har masser af undersøgelser, som viser, at de folk, som blev parkeret, nærmest tvangsparkeret ude på en pension tidligere, for en meget, meget stor dels vedkommende var meget kedede af at blive parkeret derude, og for en meget, meget stor dels vedkommende oven i købet mente, at de sådan set godt kunne klare sig også med 100 pct. på arbejdsmarkedet. Men det var der bare ikke rigtig noget at gøre ved, for de var blevet parkeret, og når man først var blevet parkeret én gang derude, var det meget, meget vanskeligt at komme tilbage, fordi kommunerne ikke så nogen interesse i jage folk tilbage på arbejdsmarkedet.